

Бързо унищожаватъ тѣ мравчитѣ яйца, а майката зорко следи, не застрашава ли отнѣкжде опасностъ нейнитѣ деца. При най-малкото подозрително шумулене майката съ особенъ звукъ заповѣдва на пилетата да се скриятъ. Тутакси яденето се прекъсва, вкуснитѣ мравчени яйца сж оставени, — и пилетата се изгубватъ.

Кжде изчезнаха?

Пиленцата съвсемъ не сж изчезнали, — тѣ само сж се притиснали къмъ земята и лежатъ, безъ да мърдатъ. Никой не ще и да помисли, че това сж пилета — всѣки ще каже, че по земята лежатъ изсъхнали листа или сухи сламки отъ миналогодишна трева.

Но ето че опасността е минала. Майката става, ставатъ следъ това и „сухитѣ листа“ и тичатъ къмъ нея.

Глухаритѣ не заравятъ своитѣ яйца, но и тѣ доста трудно се забелязватъ: защитния цвѣтъ се разпростира и върху тѣхъ. Жълтеникави, съ тъмни точки, тѣ сжщо наподобяватъ съ своя цвѣтъ сухитѣ листа. На птици, които снасятъ на пѣсѣка, цвѣтътъ на яйцата е вече другъ — най-често пѣсѣченъ.

Защитниятъ цвѣтъ е разпространенъ и срѣдъ полскитѣ птици. Цвѣтътъ на полята презъ различнитѣ годишни времена рѣзко се промѣня: презъ ранна пролѣтъ полята сж голи; тукъ-тамъ се издигатъ сиви купчинки; минаватъ нѣколко седмици и полята се застилатъ съ сочна зелена покривка; къмъ края на лѣтото тѣ блестятъ като злато; презъ есенъта иматъ сивъ цвѣтъ. На какъвъ цвѣтъ трѣбва да подражава цвѣтътъ на полскитѣ птици, за да се яви за тѣхъ като истинска защита? Зелениятъ цвѣтъ рѣзко изпжква на сивото оголено